

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6213/17

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופטת י' וילנר

העותר: מוחמד עלי עיסא קבהא

נגד

המשיבות: 1. ועדת המשנה לפיקוח על הבניה ביו"ש
2. ועדת המשנה לתכנון מקומי ביו"ש
3. מועצת התכנון העליונה ביו"ש

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים

בשם העותר: עו"ד מוחמד מחמוד עבאסי

בשם המשיבות: עו"ד רנאד עיד

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. עניינה של העתירה בבקשות העותר כי נורה למשיבות, בין היתר, ליתן היתר בניה לעמודי חשמל ולקו חשמל (להלן: הבינוי) אשר הקים הלה על מקרקעין המצויים באדמות הכפר ברטעה שבנפת ג'נין (להלן: המקרקעין), וכן לבטל צו הריסה אשר הוצא נגד הבינוי האמור (להלן: צו ההריסה). בנוסף, מבוקש ליתן צו ביניים למניעת מימוש של צו ההריסה עד להכרעה בעתירה.

2. העותר, תושב הכפר ברטעה, טוען בעתירה כי הוא בעל הזכויות במקרקעין, ומשכך רשאי היה להקים עליהם את הבינוי. ואולם, ביום 14.3.2017 נמסר לעותר צו להפסקת העבודה במקרקעין, והוא זומן לדיון בנדון לפני המשיבה 1, היא ועדת המשנה לפיקוח על הבניה באיו"ש. ביום 22.3.2017, לאחר שהתקיים דיון כאמור, הוצא צו ההריסה, הוא צו סופי להפסקת העבודה במקרקעין ולהריסת הבינוי, וזאת מחמת העדרו

של היתר בניה כדין. בתוך כך, ניתנה לעותר ארכה של 30 ימים למימוש צו ההריסה או לנקיטת כל צעד אשר יראה לנכון. בעקבות זאת, הגיש העותר בקשה לקבלת היתר בניה, אשר נדחתה מן הטעם שלא צורפו לה מסמכים התומכים בטענת העותר לבעלות במקרקעין.

בהמשך לכך, הוגשה העתירה דנן, בגדרה נטען, בין היתר, כי החלטותיהן של המשיבות לדחות את בקשת העותר לקבלת היתר בניה במקרקעין וכן להורות על הריסת הבינוי – אינן מוצדקות, ואף התקבלו בהליך שאינו תקין.

3. בהחלטת כב' השופט א' שהם מיום 3.8.2017 ניתן צו ארעי האוסר על ביצוע צו ההריסה עד למתן החלטה אחרת (להלן: הצו הארעי).

4. בתגובתם המקדמית טענו המשיבות כי יש לדחות את העתירה על הסף, מחמת אי מיצוי הליכים. בתוך כך, נטען כי העותר לא הגיש בקשה חדשה ומבוססת לקבלת היתר בניה במקרקעין, וזאת חרף מספר ארכות אשר ניתנו לו לשם כך, וכן כי הלה לא פעל בדרכים אחרות העומדות לרשותו לשם הסדרת הבינוי. עוד נטען כי דין העתירה להידחות אף לגופה.

5. ביום 8.1.2019 הגיש העותר הודעה, בגדרה נטען כי חרף הוראת הצו הארעי, הרסו המשיבות את הבינוי, ומשכך, העתירה במתכונתה הנוכחית התייתרה, ואינה רלוונטית עוד. יחד עם זאת, נוכח הפרתו של הצו הארעי כאמור, ביקש העותר כי המשיבות תחויבנה בתשלום הוצאותיו במסגרת ההליך דנן.

6. בתגובתן להודעת העותר טענו המשיבות כי חלק מהבינוי אכן נהרס בשוגג, וזאת במסגרת מימושו של צו הריסה נוסף אשר הוצא בגין בניה בלתי חוקית שביצע העותר במקרקעין. בהקשר זה נטען כי העותר, אשר נכח במקרקעין בעת הריסת הבינוי, לא יידע את הגורמים המבצעים בדבר קיומו של הצו הארעי. עוד נטען כי בעקבות השגגה האמורה נערך תחקיר מקיף של האירוע על-ידי סגן ראש המינהל האזרחי, וכן נקבעה הנחיה אשר תסייע במניעתם של אירועים מעין אלה בעתיד. אשר לבקשת העותר לחייבן בתשלום הוצאות, טענו המשיבות כי הן מכירות אומנם בחומרת הטעות שנעשתה, אך לצידה יש לשקול אף את סיכוייה הנמוכים של העתירה להתקבל, וכן את העובדה שהעותר לא ציין בעתירתו את דבר קיומו של צו הריסה נוסף.

7. דין העתירה להימחק, שכן עניינם של הסעדים המבוקשים בגדרה הוא בהותרת הבינוי על כנו, ואולם, משזה נהרס על-ידי המשיבות, העתירה דנן התייתרה, ואינה רלוונטית עוד.

8. אכן, יש להצר על הפרתו האמורה של הצו הארעי, אשר הביאה, הלכה למעשה, לאיון העתירה שלפנינו. ואולם, מתגובת המשיבות עולה כי לא מדובר בהפרה מכוונת, אלא בשגגה, אשר נעשתה בתום לב, וכן כי ננקטו הצעדים הדרושים על מנת למנוע את הישנותן של שגגות מעין אלה בעתיד. לא למותר לציין אף את טענת המשיבות כי העותר נכח במקרקעין בעת שנהרס הבינוי, ולמרות זאת, נמנע מליידע את הגורמים המבצעים בדבר קיומו של הצו הארעי.

9. סוף דבר: העתירה נמחקה, ועמה הבקשה למתן צו ביניים.

לא ראיתי לעשות צו להוצאות, וזאת בין היתר נוכח האמור בתגובת המשיבות לעניין בנייה שלא כדין, אי מיצוי הליכים, וחוסר ניקיון כפיו של העותר.

ניתן היום, ז' באדר ב' התשע"ט (14.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט